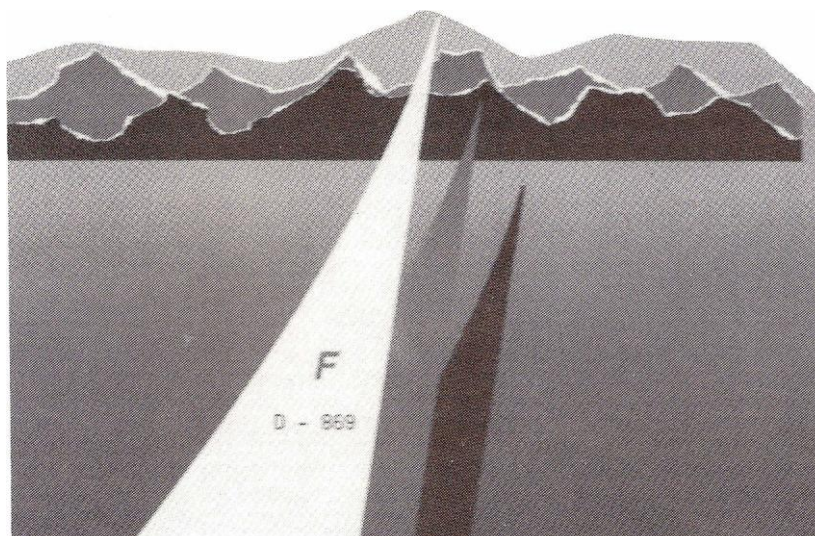

I FOLKEBÅD MELLEMLER BIERGE!

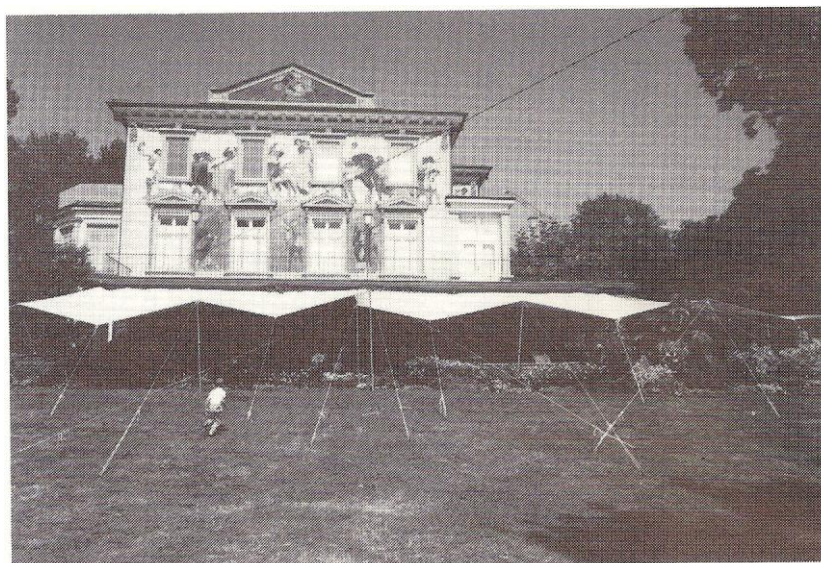

Grethe og Knud Nielsen – Egå Sejlklub – FD 869 Therese

Denne eventyrlige tur tager egentlig sin begyndelse i 1989 med folkebåden "Therese", da vi var kommet i den lidt uheldige situation, at vores gast meldte fra 1 uge før vi skulle sejle-guld-pokalsejls i Egå. Vi henvendte os til Leif og Kirsten "Mursejler", som igen spurgte Knud Andreasen fra Kerteminde, og han kendte en hyggelig fyr fra Konstanz ved Bodensøen, som søgte en hyre. Vi kom hurtigt i kontakt med Michael og Helga Fendrich, som lå på campingpladsen ved Egå Marina. Vi fik en fantastisk hyggelig og spændende uge, og Michael lovede os, at vi skulle ned og sejle på Bodensøen engang.

1991

Efter at have deltaget i Guld-pokalsejls i år i Åbenrå og kom hjem til Egå fredag ugen efter, ringede telefonen, og det var Michaels altid gemytlige stemme i røret, der meddelte, at de Tyske mesterskaber i år skulle finde sted på Bodensøen, og at han havde sørget for at låne en folkebåd til os i Konstanz, alt var klar, vi skulle blot medbringe vores sejl og en gast. Vi fik hurtigt aftalt med Svend og Karen i Haderslev (FD 990 Amadeus), om det ikke lød spændende, og de slog efter kort overvejelse til.

Konstanzer Yachtclub e.v.

Fredag den 30. august oprandt.

Jeg havde fri fra arbejde og pakkede vores grej sammen. Over middag kom Grete fra arbejde, og vi begyndte at pakke bilen, men der var alt for meget, så efter nogen "TOVTRÆKKERI" fik vi sorteret en del fra, og det endte med at det kunne være der, selvom vores bil nærmest lignede en krydsning mellem et pakæsel og en budcykel.

Af sted kom vi ved 16-tiden, første stop var i Haderslev, hvor vi skulle ind til Svend og Karen og aftale med dem, hvor de skulle køre hen, da vi ikke skulle følges med dem nedad, idet Svend gerne ville sejle Blå Bånd i Haderslev om lørdagen, de ville først køre lørdag nat. - Vi kørte fra Haderslev ved ca. 22-tiden, kursen næsten ret syd. Vi havde planlagt at køre om natten, da trafikken så er ret begrænset på motorvejen.

Efter at have kørt nogle timer, kl. var ca. 1.30 et stykke syd for Hamborg, holdt vi ind på en rasteplads, vi mener den hed Brunautal, for lige at slappe lidt af en 1/2 timers tid, så vi lænede os lidt tilbage, lukkede øjnene, og pludselig blev jeg vågen igen, så på uret - klokken var et kvarter over 5 - gned øjnene en ekstra gang - kunne det virkelig være rigtigt - JA. Det ku' nok være vi fik travlt, vi slugte hurtigt kaffen fra termokanden og de medbragte boller, og af sted gik det igen. Inden længe stod solen højt på himlen og trafikken steg i takt med solen.

Vi holdt flere gange undervejs, (Grete skulle af og til ind og hænge i trapezen - hun bliver nok god som "gast"). Det var ikke ligefrem vejr til at køre bil i, det havde været rarere at ligge på vandet, men det var blot en ting at gøre, drøne dernedad i vores lækre lille vogn.

Endelig kl. ca. 16.30 lørdag eftermiddag kørte vi ind i Konstanz. Vi så på det lille kort i indbydelsen, hvor Konstanzer Yachtclubben lå, og efter at have kørt forkert et par gange i nogle ensrettede gader, fandt vi endelig klubhuset og havnen. Konstanzer Yachthafen ligger ned til Bodensøen, lige hvor Rhinen igen løber ud fra Bodensøen, og over i det der hedder "Untersee". Fra klubhuset og hen til Konstanz by, er der den flotteste promenade, som let kan stå mål med promenader i Monaco! Selve klubhuset er en temmelig stor bygning, som tidligere har huset en slags designer skole, hvorfor huset er prydet med meget flotte malerier og lign.

Da vi melder vores ankomst, får vi en utrolig hjertelig velkomst alle kender tilsyneladende os, da vi er de eneste danskere, og samtidig bliver betragtet som "rigtige" udlændinge, idet man hernede ikke betragter Schweizer og Østriger som udlændinge, idet de jo også sejler her til daglig. Efter at have hilst på hele kapsejladskomiteen, og fået udleveret program, får vi at vide, at ud af de 49 tilmeldte både, er 10 både udtaget til kontrol, og da er vi den ene - dvs. sejl skal måles, båden kontrolleres og vejes - det lød da spændende - og i det samme dukker Michael op, og skynder på os, da de faktisk stod og ventede på at vi skulle komme hen med vores sejl til opmåling i en gymnastik sal, ca. 1 km. derfra, - de var perfekte, og da jeg kom tilbage fik vi anvist lejrplads bagved klubhuset.

Vi var temmelig spændte på at se båden, så efter at vi havde sat teltet op, fik vi ringet til bådejeren Eicke Bretsch og hans kone Heidi Rose, og de kom straks og viste os deres båd. En dejlig træbåd ved navn "Arion" FG 328 bygget af Horst Dictrich i 1973, og Eicke ville gerne med som gast, det passede os fint for Michael FG 678, ville gerne have Svend med. Så efter, at vi alle havde nydt en kop kaffe og Gl. Dansk og dansk wienerbrød, som vi havde medbragt til Michael - det elsker han - blev vi enige om, at mødes næste morgen for at sejle båden over i en anden havn (Bundesbahnhafen), hvor den skulle vejes.

Klo 9.00 næste morgen var jeg nede på "Arion" og Eicke var også klar. Vi skulle slæbes derover, idet, man i visse havne på Bodensøen ikke må sejle ud og ind for sejl, og da der samtidig næsten ingen vind var og strålende sol, var det hurtigst, at de 10 både der skulle vejes blev slæbt derover, Efter nogen venten blev det vores tur, jeg var spændt på hvad den vejede, den var faktisk perfekt 1933 kg., så det var meget fint. En af berlinerne knurrede noget, han skulle have 80 kg. bly i, men sådan er det jo!

Da vi kom tilbage til Konstanz var Svend og Karen kommet, og vi fik en dansk lejr etableret, og aftalte med Michael at vi skulle ud og trimme om eftermiddagen, og prøve vores sejl på "Arion". Kl. 14 lagde vi ud, Michael var forsinket, da hans tredje gast Werner, ikke var dukket op, men han kom da til sidst. Der var ikke meget vind, men lidt sø og dejligt solskin. Vi fik ikke rigtig afgjort, om vi gik stærk eller ej, dertil var der for lidt vind, og vi skulle også hele tiden holde øje med andre både, da det nærmest så ud som om hele Tyskland, Østrig, Schweiz var ude at sejle på Bodensøen. Hvor man end kiggede hen var der enten sejl eller motorbåde, og ind imellem færger med turister, temmelig store færger som sejler fra den ene by til den anden langs kysten - hele vejen rundt om søen.

Vi så mange forskellige bådtyper - helt fantastisk - hvad der findes her af typer. Pludselig kommer den flotteste mahogni Skærgårdskrydser, jeg nogensinde har set, forbi, vist nok en 30 m², uhyggelig lang, men Eike fortalte de havde kortet et par meter af den, og til min store forbavselse, var den næsten 60 år gl., den så ud som en ny båd. Efter at have drevet rundt nogen tid, besluttede vi at padle i havn, vinden var næsten helt væk, og om aftenen skulle vi til velkomst fest.

Da vi kom i land, foreslog Michael, (han ordner bare det hele doktor Fendrich, som de kaldte ham dernede), at vi skulle køre noget før. Åbningsfesten begyndte kl. 20, og fandt sted på øen Mainau, som ligger tæt ved Konstanz, det er en ø på ca. 60 HA i Bodensøen, og ejes af en Grev Bernadotte fra Sverige. Hele Øen er imidlertid omdannet til en stor park, der arbejder ca. 50 gartner fuldtid hele året rundt, så det er et fantastisk flot sted, og specielt her i september, er det en overdådig blomsterpragt. Man må kun gå. ad dæmningen derover eller også køre med bus dertil, alle privatbiler har ingen adgang, men det ville også næsten være synd at slippe biler løs derovre i den flotte natur.

Vi blev imidlertid lidt forsinket idet, Grete opdagede, da vi var halvvejs derovre, at hendes pung med alle vores penge var væk, det viste sig, da vi kom tilbage, at den lå midt på bordet foran teltet (GOTT SEDANK 1200 MARK!!) Nå - hurtigt tilbage til Mainau, og efter en alt for hurtig spadseretur, gik vi op til festsalen, som ligger i forbindelse med restauranten på øen, hvor den officielle velkomst fra K.Y.C. skulle finde sted.

Først fik vi en dejlig bid brød og hvidvin til, (rigtig tysk med masser af pølser på), og bagefter gik man over til at byde sejlerne velkommen og en særligt velkomst lød det til os fra Danmark, og tak fordi vi havde taget den lange vej herved, man havde håbet at endnu nogle stykker havde kommet, men omvendt, sagde de, var det lettere at holde øje med kun en dansk båd, og samtidig gjorde Michael os opmærksom på, at vi var ene om at forsvare de danske farver her, så det lå et "stort pres" på vore "brede" skuldre.

Næste morgen, mandag kl. 9.00 var der skippermøde, overdommeren hold en kort briefing, hvori han meddelte, at vi straks efter skippermødet skulle lægge ud og følge efter dommerbåden. Der var lidt vind ca. 0-3 m/s. Han gjorde også opmærksom på, at der pga. vanddybden kunne være visse problemer med at ankre dommerbåden op, visse steder er det endog meget dybt - helt op til 270 m. Hertil bemærkede Walter Muhs gast, tørt: "Så behøver vi ikke bruge redningsveste, det er vist mere sikkert med faldskærme". Vel ankommet til banen, efter et kryds i let østlig vind, ventede alle spændt på starten, men ak, vinden sprang ustandseligt frem og tilbage, og meget var der heller ikke af den.

Endelig kl. ca. 13 lykkedes det at få startet, vi lavede en lidt dårlig start midt på linjen, og jeg kunne ikke rigtig få "Orion" til at gå fart, så ved topmærket lå vi som nr. 8; sidst, nå - det kunne kun blive bedre. Det viste sig imidlertid at "Orion" lænsede ret godt, så vi "nappede" en 7-8 stykker på løberen. På andet opkryds tænkte jeg, det nok var en fordel at følge efter FD 678 (Michael) ud i søen, da han trods alt var lokal kendt, men ak - det blev endnu ringere, ikke blot var vi sidst, nej vi var nok 100 m. efter den næstsidste, så det så virkelig skidt ud, vi nåede dem ikke engang på lænsere, så på sidste opkryds skulle der virkelig ske noget for at redde æren. Man skulle virkelig passe på, vinden stod mest i striber, og hvis man f.eks. stavvendte mellem disse striber, gik båden helt i stå, og det tog meget lang tid før man kom i gang igen, så det gjaldt om at få så få vendinger som muligt. Vi valgte derfor at gå mod land et langt ben og så vende når vi næsten kunne holde mærket op, det viste sig at være bedre, da vi vendte under land rummede vinden mere og mere, og vi løb i mål som nr. 30. - GANSKE HÆDERLIGT - men der var også pinligt tavshed på hele det opkryds, det eneste der blev sagt var hænge, men vel og mærke til læ hele tiden, alle! (i øvrigt blev der næsten kun talt tysk i båden undtagen når Eicke også skulle lære lidt dansk, så vi lærer en masse).

Jeg bemærkede, at der herved aldrig bliver lagt et begrænser mærke ved startlinjen, det bruger de ikke i Tyskland. Da vi kom i havn, var det rart at kunne få et dejligt glas køligt fadøl til den formidable pris af 3 DM for en 1/2 l. Om aftenen hyggede vi os i klubhuset, men allerede ved 10tiden begyndte de fleste at liste i seng i teltene, en dag med lidt vind og meget sol, er ligeså trættende som hårdt vejr. Pigerne havde haft det lidt køligt den første nat, da teltene lå under nogle store træer, så de lignede nærmest nogen der var ansat ved Sirius patruljen, da de skulle i seng, så meget udstyr havde de på. Det varede ikke længe, så lød der en snorken både til den ene og den anden side, det var snorken både fra Berlin og Schleswig.

Næste morgen tirsdag, stod vi op kl. 7. K.Y.C. havde arrangeret det sådan, at der hver morgen kom en bagerbil, hvor man kunne købe rundstykker og anden proviant, det var en herlig ting. Da jeg gik over til baderummet, så jeg pludselig i træet over teltet et egern løbe rundt på grenene, ganske pudsigt her så tæt ved byen, det forsvandt kort efter over i nogle villahaver. Flere af træerne, som stod der, var for øvrigt Johannesbærbrødtræer, et mægtigt stort træ, som har nogle frugter der nærmest ligner en slags store bønner, vi prøvede at smage på dem, men de var endnu lidt for grønne tror jeg.

Da vi havde fået morgenmad meddelte overdommeren at sejladsen pga. manglende vind var udsat til kl. 11.00, så vi gik og trippede lidt og vidste ikke rigtig, hvad vi nu skulle lave, der stod ganske vist vind inde ved land, men blot 2-300 meter ude var søen fuldstændig blank. Ved havnen lavede FG 380 "Pardon" og FG 599 "Mariechen" Matsch-racing med tro kopier af deres folkebåde som modelskibe med fjernstyring, så gik ventetiden jo lidt med det.

Kl. 11.00 sejlede (drev) vi ud og ventede på vind. Men hver gang der kom noget der lignede vind, og vi gjorde os klar til start, så var det væk igen, eller den sprang den smule vind der var 180°. Vi gik hurtigt over til at bade, vandet var dejlig varm ca. 23-24°- ferskvand og fint rent - lækker. Jeg Svømmede over til Michaels båd - "Pussi lebt" og det blev øjeblikkeligt præmieret med en stor slurk sherry. Svend fortalte, at der ombord, fik de altid en slurk ved krydsmærket

I øvrigt fik jeg en ekstra til at svømme tilbage på. Der dukkede de skæggeste ting frem fra bådene i form af badedyr og endog en oppustelig "SYDHAVSØ" med palme og det hele.

Solen har efterhånden sat sine spor på os, både på næse og skuldre, hvortil Eicke bemærker: "Hvis vejret fortsætter sådan, bliver i da vist nødt til at søge asyl, når det er i kommer til DK - for i bliver bestemt betragtet som negre" Efter mange kopper kaffe, kølige drikke beslutter de sig imidlertid på dommerbåden til at skyde af, og det var nok det bedste, der kom ingen vind, vi sejlede ind kl. ca. 18.00 på slæb med dommerbåden.

Om aftenen var vi inviteret til "PARTY" hos "Pussi lebt" (Michael), de boede privat i nærheden, og det var festligt, der var både nogle fra Berlin og nogle fra Schleswig, så der blev snakket både tysk og dansk. Det viste sig at nogle af Schleswigerne godt kunne tale dansk, da de fik et par stykker indenfor vesten. Vi sad det meste af tiden ude i haven, det var fuldstændig som en aften på Mallorca, så varmt var det. omkring midnat listede vi af sted tilbage til teltene, efter at havde udvekslet gamle sejlerminder fra Kieleruge og Åbenrå sejladsene. Ved teltene var snorkeriet, så småt i gang, men da vi var lidt "dope" hørte vi det ikke ret længe, før vi istemte sikkert med ????

ONSDAG morgen var en tro kopi af tirsdag, høj sol, ingen vind. Straks da jeg kom op, så jeg igen egernet forsvinde gennem trætoppene, det var næsten som et tegn på vejret skulle blive det samme som i går. Dommeren skyndte sig at udsætte starten til kl. 12.00. Igen blev tiden brugt til modelbåde sejlads, og vi nåede at gøre nogle indkøb i et nærliggende supermarked. Vi manglede konstant drikkevarer, for det var med at få noget væske i sådan en varme.

Ved middagstid lagde vi ud, den stakkels overdommer havde det svært, der var lidt vind, men det var fortvivlende lidt, og hver gang han forsøgte at lave en bane, enten sprang den eller og så forsvandt den helt igen. Heldigvis kunne man da fordrive tiden med at bade, for vandet blev bedre og bedre for hver dag, dog kunne man mens man svømmede undertiden mærke kolde strømninger. Eicke fortalte, hvis man badede længere omme hvor Rhinen løber ind i Bodensøen, kunne det være særdeles koldt, specielt først på sommeren. Det er sådan at vandet taget 60 dage om at løbe igennem Bodensøen, det skyldes især dybden, fordi det kølige "ALPEVAND" løber ned på bunden først og langsomt varmes op, og derefter løber ud i den anden ende, hvor der ikke er særlig dybt ved Konstanz. Samtidig bruger man også søen som drikkevands ressourcer, der går store rørledninger fra søen helt op til Stuttgart, over 200 km. derfra, så det viser noget om hvor rent vandet er. Der er også mange fisk i søen, vi så flere gange store fisk både inde i havnen og ude på søen. Man er virkelig på vagt over for forurening, f. eks. stod der i havnen at bådene kun må skyldes i rent vand, alle former for sæbe o.l. er forbudt. Endvidere må ingen lystfartøjer have toilet med udtømmning i vandet, alt skal tages med i tank og bringes i land.

Nå, men sejladsen blev stadig ikke til noget, overdommeren prøvede at rykke længere mod nordvest, op i det der hedder Uberlingersee, men da vi endelig var drevet derop, var vinden igen væk. Vi ventede endnu en 1/2time på vind, men aldrig så snart dommerbåden havde lagt en linje og en bøje ud, var vinden væk igen. Kl. 18.30 skød dommeren af og vi blev igen slæbt i havn, det var så småt ved at blive mørkt, så det var den flotteste solnedgang bag Konstanz - pragtfuld oplevelse!

Om aftenen var der officiel modtagelse af sejlerne på Rådhuset i Konstanz. Vi skyndte os at klæde os om og af sted gik der til Rådhuset. En flot gammel bygning fra middelalderen, man kom ind igennem en stor port og ind i selve rådhusgården. Her holdt borgmesteren en kort tale og bød os velkommen til Konstanz. Borgmesteren selv var også sejler, han sejlede imidlertid kun H-båd. Der blev serveret specielt "Bodenseevin" og oste, store saltkringler, druer osv. Personalet var i deres flotte nationaldragter. Indvendig var rådhuset i modsætning til udvendig moderniseret fuldstændig med moderne kontorer. Vi fik næsten lov til at gå rundt overalt. I den ene side var der et rigtigt tårnkammer, med vinduer ud til Rådhusgården, da vi stod der og kiggede ned foreslog nogle af rådhuspersonalet at vi skulle synge en rigtig typisk dansk sang. Det syntes vi var en god ide, måske specielt fordi vi havde nydt temmelig meget af den gode hvidvin fra Bodensøen, så vi istemte "smukt og kraftigt" med SEJLE OP AD ÅEN, SEJLER NED AD IGEN ", vi var jo kun fire - så bifaldet fra rådhusgården var nu lidt beskedent! Vi sluttede aftenen sammen med besætningen fra "Pussi Lebt" med et besøg på en speciel "Bierstube", hvor de store messing øl-fade var placeret i lokalet.

TORSDAG morgen oprandt som de foregående, den stakkels overdommer var ved at få nervøse trækninger. Vejrmeldingen var den samme som dagen før, let østlig vind 0-3 sek. Straks kl. 9 meddelte han at sejladsene foreløbig var udsat til kl. 14.00. Vi, det er Grete, Svend og jeg, benyttede derfor lejligheden til en vandretur i Konstanz. Det er en meget smuk by, med mange fine gamle huse i den del der kaldes "Altstadt", men også promenaden langs Rhinen er virkelig flot. Midt i selve byen ligger Domkirken, og som i næsten alle Katolske områder er der gjort meget ud af den. Hvert år ofres der 1 mil. D-mark på restaurering og vedligeholdelse. I øvrigt havde Karen dagen fr oplevet et Katolsk bryllup der. Hun er i dag med "LANDKRABBERNE" på en arrangeret K.Y.C. bustur til de Schweiziske Alper.

Også de grønne områder ved byen er meget smukke. De bestræber sig meget på at holde parkerne i orden, og i gå gaderne er der overalt opstillet smukke og velplejede blomsterkummer, og der vælter ned med "Hængeperlagonier" fra alle vinduer - et pragtfuldt syn. vi ser også en møbelforretning med hovedsagelig danske møbler, de værdsætter danske møbler og brugskunst virkelig meget. Pludselig opdager vi, at tiden er ved at løbe fra os, vi iler tilbage til sejlklubben, hvor bådene så småt er begyndt at rigge til, og der er også rimelig vind, i hvert fald her under land. Vinden er stadig i østlig retning, og vi krydser rimelig hurtigt ud til banen. Banen bliver lagt, og efter en enkelt omstart kommer vi i gang.

Vi får en god start, mener med på den forkerte fløj, vi går nemlig under land, og det viser sig ikke at være sagen. Samtidig har vi stadig problemer med farten på krydset, på trods af at jeg har prøvet at rykke masten så meget bagover som muligt, vi kan imidlertid heller ikke skøde fokken på ruffet, som vi plejer, men ALT i ALT går det dog fremad, i mærkerundingen ligger nogle schleswiger også nede i den dårlige halvdel, men vi opdager igen, at det går fint på løberen, vi snupper en 8-9 stykker, og i mærke rundingen får vi presset os helt ind og får overlap - det var perfekt - vi snupper nok 10 både i rundingen. så nu prøver vi at holde gang i den ved at slå lidt på vindspringene, men ak efter andet opkryds har vi uden tvivl vendt os "ihjel", for ved topmærket er vi igen nede i den bagerste tredje del af feltet. På lænsere snupper vi igen nogle stykker og på sidste opkryds gælder det igen om at redde æren, samtidig er vinden igen helt flov. Eicke siger til mig: Der See wird müde (søen bliver træt). Det er en del generende med de mange turistfærger, der sejler her, de laver meget store dønninger og braser næsten lige igennem feltet. Nå - alle mand ud til læ og hænge, og vi kæmper med en schweizer bag os, men endelig slipper vi fra, og vi går godt ind mod land og vender. Efterhånden som vi nærmer os mållinjen, ser vi, at det ikke er så ringe igen, vi kom da ind på en hæderlig 33.plads!

Klokken er imidlertid blevet mange, man gør klar til at slæbe os ind. vi er godt solbrændte og sulten - så vi går i gang med madpakkerne, det var næsten det mest spændende, for Eicke havde hver dag noget specielt med til os, lige fra Alpeoste til de sødeste "Kuchen". Det er næsten mørkt nu, vi sejler mod det flotteste lyshav, klokken er halv ni da vi ankommer til kajen.

Om aftenen er der sat et skilt op, at Peter Hahn fra FG 540 har 50 års fødselsdag, så det er fri fadøl hele aftenen. Vi spiser som sædvanlig den lækreste middag i klubhuset for en slik og gennemgår dagens sejlads. Det sætter tydeligt sine spor rundt omkring pga. fri "bier", specielt på teltpladsen og underlige lyde kommer der også fra en busk, og snorkeriet startede visse steder endnu tidligere og kraftigere. Vores danske ven Svend er allerede gået til køjs, han havde fået migræne sch. !!!!!!!!!!!!!!! Han havde vist spist for meget, for på deres båd er der hver eneste dag - DET STORE KOLDE BORD - de har sågar bordet oppe hver dag, og så bliver der hentet frem fra dørken sild, ost og salat og syltede agurker!

FREDAG, skal det være, vinden er lidt kraftigere i dag, og om natten har der været nattebrise, men den er stadig i øst, men da solen bryder igennem, flover den noget, så overdommeren udsætter igen starten til kl. 12. Vi nyder en ekstra kop kaffe om formiddagen, men ved 11- tiden er der noget vind, så vi glider ud af havnen kvart over elleve, og snart er alle ude og klar til start kl. 12.00. Vi får en god start i BB-ende af linjen, og vi bliver enige om at gå ud i søen og bare blive ved, så få vendinger som muligt, og det giver straks bonus, vi er ved 1. mærke som nr. 9, desværre er der en ret stor klump bag os, som luffer kraftigt på løberen, men vi holder næsten vores placering, for i mærkerundingen går vi frækt inderst, pladsen snupper. vi ved at bomme over på SB halse 50 m. før mærket, for derefter at luffe en klump ud og bomme tilbage. Eicke er betænkelig ved "nærkontakten" med de mange både, jeg tror han lukkede øjnene men det lykkedes fint, og bagefter udbryd han glad: "Das hat du gut gemacht".

Andet opkryds bliver en blandet fornøjelse, vinden er desværre igen løjet af, og der er store lufthuller på banen. Vi forsøger igen at gå ud i søen, men denne gang er det knapt så godt, vi taber vist en 8-9 pladser, værre bliver det på lænsere, da flovede vinden noget igen. vi tager uhyggelig lang tid om lænsere, vi prøver at bomme og gå ud i søen, men der er næsten ingen vind. Da vi runder til sidste opkryds bliver vi "låst" af en Berliner, som mener han har overlap, men som vi ikke mener han har. så da sætter vi meget til, da vi ikke kan få vendt. Vinden øger en lille smule, vi søger under land, det ser ganske godt ud, men da vi nærmer os mållinjen skraller vinden 15 grader, og en stor "klump" af både når ind før os, så vi må nøjes med en 29. plads. Det var lidt af en "rutsjetur".

Da vi kommer i havn - klokken er næsten. 18.00 - begynder de første både allerede at pakke sammen og rigge af, de regner ikke med, at der bliver kåret en mester, selvom lørdag er reservedag. Bådene skal jo tages op og pakkes på traileren, og flere af dem har over 1000 km at køre. Vi nyder et glas fadøl i klubhuset og bagefter er Grete og jeg inviteret ud til Eicke og Heide Rose, som bor i det nye Konstanz til noget så spændende som TIRAMISU. Det viser sig at være en lækker dessert, der ligner noget citronfromage, men med chokoladeovertræk og ren pulver kakao på, men smager endnu bedre, vi spiser til vi er ved at revne, og bagefter får vi "Danish coffee", det kendte vi heller ikke, det var GI. Dansk i kaffe med forsk. krydderier i, bl.a. vanilje og derefter en stor klat fløde på. Efter en hyggelig aften lister vi ned på luftmadrasserne ved 1/2tolv-tiden.

Så er det lørdag og absolut sidste chance for at afvikle en sejlads, om natten har der været god vind, det suste flere gange kraftigt i træerne over os, og det er overskyet. Vi lægger ud kl. 8.30, (7 både har pakket sammen) og der er så meget vind, at en sidder på kanten og to i luv side i cockpittet. Vi krydser ud, vinden er stadig øst. Banen bliver lagt ud, men langsomt klarer det op, og vinden begynder at drille. Ved 5 min. skuddet bemærker Grete, at vinden drejer til en fordel ved SB mærke, det ser ikke ud til at mange andre har set det, vi sejler alt hvad vi kan op mod mærket og når det lige rettidigt til starten går. Kun FG 711 "ZIPPELOTTO" har også set det, han prøver at luffe os ud ved mærket, men det lykkes ikke, og vi får en perfekt start ved luv mærke. Det ser helt eventyrligt ud, efter 5 min. er vi klart forrest, vi tager et lille slag hvorved vi yderligere øger. Men AK efter ca. 20 min. dør vinden mere og mere, og vi ligger til sidst blot og slingrer i dønningerne, sejladsen bliver skudt af, - vi ærgrer os godt. Vi driver lidt rundt, og tager. som de andre dage vores badetøj på - vi er rigtig dejlige brune nu - og efter en ca. 1/2times tid, skyder dommerbåden definitivt af. Det var jo ærgerligt, vi gør klar til at blive slæbt i havn for sidste gang. Vi ligger længe og venter til slæbebåden kommer, hvor den også har FG 711 "ZIPPELOTTO" med, en helt ny folkebåd i tidens farver, hvid og lilla. Den ser ud som om den ikke er pakket helt ud endnu. I riggen hænger sølvblanke vindfaner, det ligner næsten gavebåndet fra indpakningen.

Besætningen er alle lilla tøj og selv vindviseren er lilla. Eicke siger: "Viellicht ist auch das Toilettenpapier Lilla?" I øvrigt har vi haft en sjov og utrolig oplevelse ombord sammen med Eicke. Han er virkelig god til at fortælle om Bodensee og dens omgivelser, og lidt dansk lærte han da også. Ellers foregik samtalerne mest på tysk, så vi fik efterhånden en del rutine i at tale tysk! Da vi kommer i havn, er der travlhed, alle skal være klar, mange skal jo havde rigget af og båden op, så de kan nå at komme om aftenen til den store gallamiddag på "Inseln Hotel" i Konstanz som ligger ned til Bodensee. vi hjælper Eicke med at gøre hans båd i stand til tursejlad, den skal sejles om en anden havn, hvor han normalt hører til. Derefter hjælper vi Svend og Karen med at pakke telt sammen, de skal af sted sidst på eftermiddagen, da arbejdet kalder. Vi slutter af med en kop kaffe - og drøfter rigtig alle ugens oplevelser igennem - nu foregår det rigtigt på godt "ÆGTE SØNDERJYDSK", og aftalte, at vi skulle tage Svends præmie med hjem, da de jo sejlede en FLOT, FLOT 10. plads hjem med "Pussi".

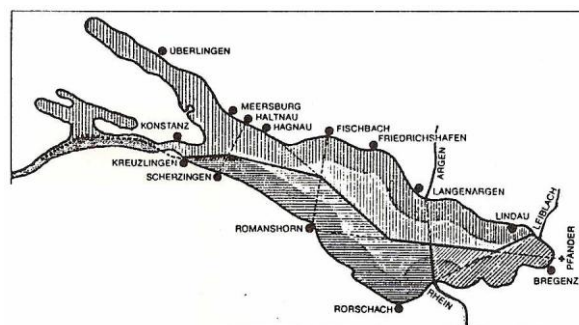
Vi ankommer til Hotellet lidt før syv. Hotellet har tidligere været et kloster, som nu er lavet om til det smukkeste hotel. Sejlerfesten skal foregå der, hvor der tidligere har været en kirke. Alle er trukket i deres fineste "snibel". vi bliver placeret ved bordene, og får udleveret menukortet. Middagen viser sig at være et overflødhedshorn af mad. Vi prøver det mest spændende, og det vi ikke har smagt før, men må give op til sidst på grund af pladsmangel, selvom vi skyller det ned med en dejlig hvidvin. Under middagen og bagefter er der dansemusik af et Gl. mands tyrolerorkester, som spiller det de hernede kalder "ALPINROCK". Midt på aftenen uddeles der præmier til vinderne, og der trækkes lod om, nogle sponsor gaver, og vi takker K.Y.C. for en dejlig uge med at overrække dem vores klubstander. Ved 1 tiden er det, som om benene er ved at være lidt tunge, vi lister langsom hen ad promenaden til Sejlklubben og i soveposerne.

Udsigt over havnen i Konstanz.

EN FANTASTISK FLOT AFSLUTNING PÅ STÆVNET ER TIL ENDE.

Jeg vågner med et sæt kl. er 10, vi har sovet temmelig længe. Da vi kommer op, ser vi, at flere af de andre telte er væk. vi begynder langsomt at pakke sammen, lidt efter dukker Michael op sammen med sin trofaste ven "Panda, en lille mini Terrier, selv kalder han den sin "Bonzai Kampf-hund". Han har lovet at vi kunne låne hans båd nr. FG 678, "Pussi" til nogle dages ferie på Bodensøen. Vi har endnu en uge, så nu skal der rigtig slappes af i de næste dage, vejret er stadig sol og sommer. Ved 15-tiden er båden pakket og rigget til, vi skal sejle under tysk flag, det mener Michael er det bedste, da bådene jo dernede på søen, alle har "nummerplader" på. Vi siger farvel til Michael og Helga. Glider ud af havnen, samtidig med at vi vinker farvel til nogle af de andre rare mennesker fra K.Y.C.

Kort over »Bodensee«

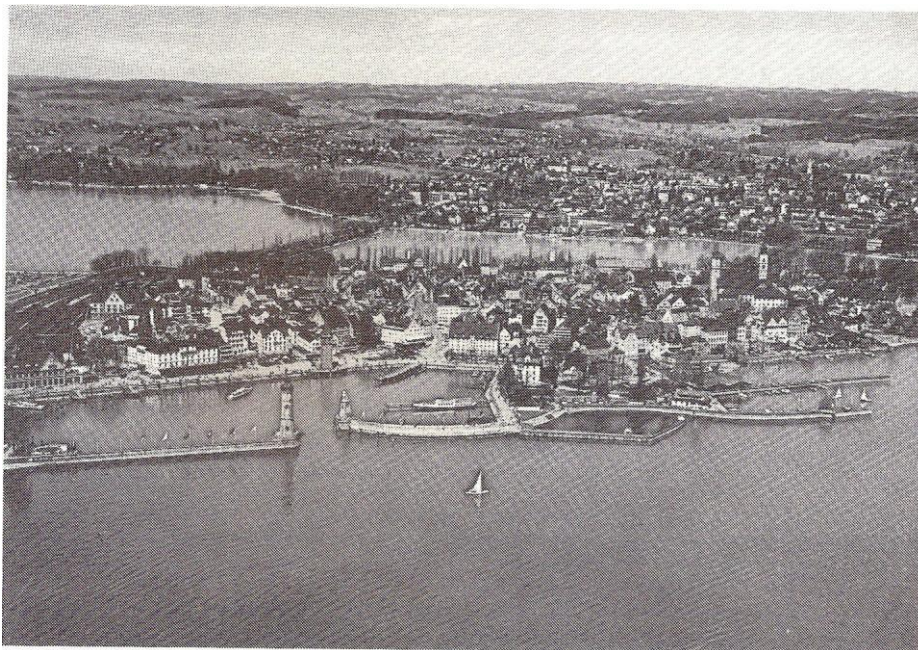
På søen hvor end man kigger hen er der både overalt, sejl- og motorbåde og surfer, det er jo søndag. Vinden er let 2-4 sek. / m, vi sejler øst på, så nu må vi se, hvor vi nu kan nå hen, for der er havne hele vejen rundt ved søen (ca. 50). Vi kigger i havnelodsen og ser på søkortet, og regner ud vi kan gå til Kirchberg, en marina med 250 liggepladser som ligger lidt uden for byen Hagnau. Vi sejler ind for motor, og jeg er nu klar over hvorfor man skal sejle ud og ind for motor, havnehullet er som en port, og langs molerne er der så lidt plads, at vi umuligt kunne manøvrere for sejl. Vi finder en enkelt plads for enden af en bro, vistnok den eneste tomme plads i havnen! Efter en spadseretur på et par kilometer er vi i byen. I parken ud til sen er der harmonikakonzert, på en flot pyntet friluftscene, vi stopper lidt og lytter til det, og vandrer langs vandet tilbage til "Pussi" og kravler i køjen.

Jeg bliver vågen ved lidt støj udenfor, nogle mænd er ved at tage en båd op med en kran. Det er mandag og solen varmer allerede godt. Jeg sætter kaffe på og slentrer op for at vaske mig. på vejen betaler jeg havnepenge og passerer forbi et lille værft, hvor man bygger de flotteste piratjoller i mahogni, man lægger virkelig en ære i det håndværksmæssige.

Efter at have nydt morgenkaffen lægger vi ud, klokken er lidt over 10. Vinden er igen meget let, søen blank med "små kattepoter", vi lægger kursen til 120°, og vil forsøge at nå til Lindau, en middelalderby som efter de lokales udsagn er meget smuk. Vinden kører rundt hele tiden, og i løbet af natten har en edderkop lagt spindelvæv om windexen, og vinden er for svag til at få den løs. Ved middagstid bliver det for varmt, så vi kaster os i søen, dejlig forfriskende. Fra en havn kommer en Afrodite 101 ud, der findes virkelig mange af dem hernede, ligeså er der også mange X-99. Men ellers er der i dag ikke mange lystfartøjer på søen. Roen bliver kun af og til forstyrret af de store turistbåde.

Efterhånden som tiden går, bliver vi nødt til at starte "piskeriset", hvis vi skal nå til Lindau til aften, der er ca. 22 sm., så vi tøffer roligt langs bredden mod Lindau. I forgrunden begynder bjergene i Østrig at dukke op med sne, og langs bredden strækker vinmarkerne sig ned til søen. Der dyrkes en virkelig god vin her på nordsiden af Bodensøen, vi smagte den ved flere lejligheder, og den satte bestemt sit "præg" på os. Efter at have passeret utrolig mange havne, nåede vi ved 18-tiden til Lindau.

Vi finder en plads i den østlige lystbådehavn, ikke en god plads, men brugelig. Vi ligger med stævnen ind imod boldværket, og da der for tiden ikke er meget vand i søen, pga. manglende regn og sidst på sommeren, er der meget højt op på land. En stålstige, der kan rykkes op og ned i et beslag, benyttes som landgangsleiter. De fleste steder ligger man mest ved flydebroer, da forskellen på vandstanden kan variere med 2-3 m. mellem forår og efterår.

Lindau

Vi tager som sædvanlig en spadseretur i havnen, efter vi har fortøjet. Jeg konstaterer, at der også her, som så mange andre steder, ligger en Folkebåd, men der ligger også de flotteste gamle, men særdeles velholdte mahogni Yachter, både ketsh og yawl, nogle gaffelrigget, og ligeledes ligger der også nogle drager. Her i Lindau ser vi også Den Bayriske Yachtskole, et temmelig stort hus til eleverne samt alle deres øvelsesbåde ligger i et hjørne i havnen. Om aftenen går vi ind i selve byen, det er som at være ved Middelhavet, det er virkelig lunt. Vi finder et bord ved restaurant Helvetia en af de mange fortovsrestauranter. Der er fyldt med mennesker overalt, som i syden. Efter at have nydt maden, tager vi en kort spadseretur i de smalle gader, der er fantastisk hyggeligt her. Vi beslutter os til at gå til køjs, og så tage mere af byen i øjesyn i morgen.

Kl. 1.30 bliver jeg vækket, vi ligger temmelig urolig, der er kommet nattebrise, og der er ingen læmole, hvor vi ligger, samtidig slår bølgerne mod bolværket, så det larmer meget. Jeg efterser fortøjningerne, og alt er i orden, så vi sover videre til kl. 8, hvor jeg igen må løbe efter morgenbrød, men da jeg kommer tilbage har Grete lavet kaffe og taget det hele med op på en bænk lige ved havnen i en lille park. Hun synes ikke, vi kunne se noget nede fra båden (hun var lidt træt efter nattens larm og havde også været en smule søsyg) så det bliver altså morgencomplete i det grønne.

Midt på formiddagen begiver vi os rundt i byen, hvor gaderne er belagt med brosten, og husene er helt utrolig flot smykket med malerier på gavlene og de er særdeles velbevarede og restaurerede, og på enkelte frie områder er der indrettet flotte parker med masser af blomster. Vi finder en fortovsrestaurant, hvor vi nyder et stort glas kølig fadøl - kameraet er løbet tør for billeder - vi har set mindst 10 forskellige springvand, det ene smukkere end det andet. Midt på eftermiddagen, og ved at være mæt af indtryk, begiver vi os ned i båden igen, og efter en overvejelse lægger vi ud og sætter kurs mod Bregenz i Østrig, der er ca. 4 sm. derover.

Da vi kommer ud af havnen starter vi med et bad, der var ingen bade faciliteter i klubhuset, men da det jo er ferskvand vi sejler i, er det nemt blot at hoppe i. Smukt ser det ud i eftermiddags- og aften solen, når bjergene ved Vorarlberg hæver sig højt op, og med byen Bregenz langs bredden. Vi bliver nødt til at starte motoren til sidst, hvis vi skal nå derover inden det bliver mørkt. Ved 19-tiden fortøjer vi i en af havnene i Bregenz. I denne her havn ligger ca. 200 både, i øvrigt er der havne her, som har plads til 1250 både.

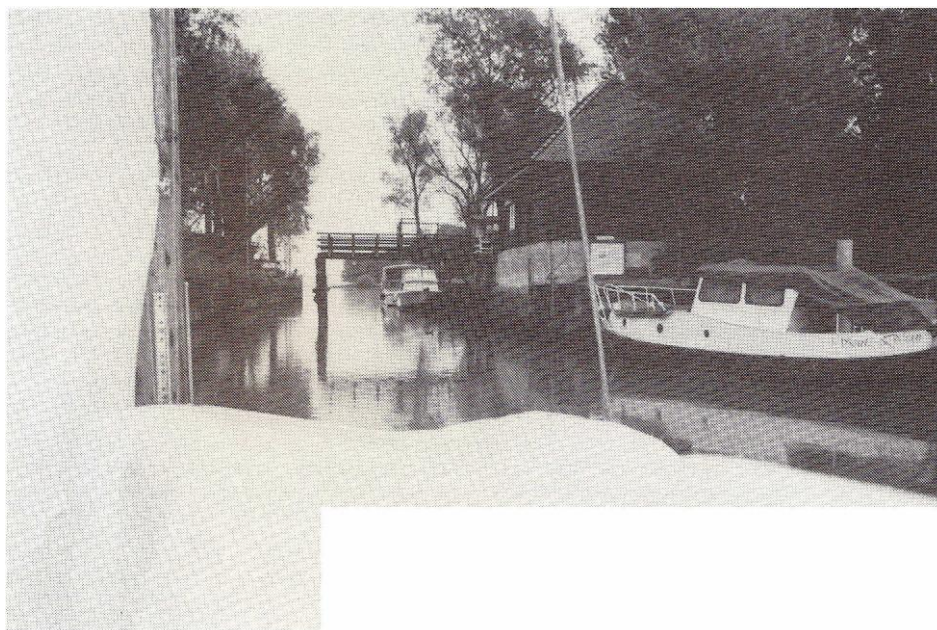
Der ligger ingen folkebåde her, men jeg ser nogle drager og andre mahogni både. Vi tager en spadseretur langs den lange sø-promenade, og herfra kan man nu se lysene fra Lindau, som også herfra tager sig flot ud. Det er næsten, som om Bregenz og Lindau skal overgå hinanden i belysning. Da vi kommer et stykke hen, kommer vi til friluftsteatret og operahuset. Vi havde da vi sejlede ind til Bregenz godt set noget mærkeligt noget ude i vandet lige ved bredden, det viste sig nu at være en friluftsscene, opbygget ude i vandet på pæle, det forestillede en klippe med huler. Her havde man hele sommeren opført CARMEN med stor succes.

Byen Bregenz, kunne imidlertid ikke stå mål med Lindau, hvad huse og bygninger angår, så efter en kort rundtur i byen, vandrer vi tilbage til sejklubben, hvor vi smutter ind i klubhuset og får en kop kaffe og et stort stykke "lagkage". Sejklubben er en gammel klub, grundlagt i 1896. Klubhuset er flot, men det minder inden i mest om en restaurant i bjergene ved en skilift. Da vi går ned i båden, ser man nu tydeligt lysene op ad bjergskråningerne, og man føler som om det er vinterferie, vi er på, der mangler blot noget sne. For øvrigt er det sådan hernede, at mange sejlere kombinerer sejlsport og bjergvandring. Man sejler f.eks. fra Mersburg til Bregenz fredag, og lørdag tager man på bjergvandring og overnatter i telt i bjergene, og søndag sejler man hjem igen. Også en spændende måde at opleve naturen på. Klokken 22 slukker jeg lyset, men godt midnat vågner vi, det er ulideligt varmt, og det regner, en varmfront er over os.

Om morgenen, det er onsdag d.11. sept., er vejret skiftet, det ser nu mere normalt ud, skyerne driver forbi, bjergene er delvis skjult og det regner, pludselig erfarer vi, det ikke er Caribien, vi sejler i, men midt i Europa. Vi løber op i byen og provianterer. på tilbagevejen må jeg forbi friluftsscenen engang til og have et billede. Da jeg kommer tilbage til "Pussi" har Grete rigget til, vi må videre, hvis vi skal se den sydlige del af Bodensøen også. Kl. 13.30 glider vi ud af havnen, det regner ikke mere. Kurs 280°, vind 3-5 sek. m. Jævnt passerer vi forbi udløbet fra Rhinen, det er det nye udløb, her ses tydeligt, hvordan floden har slæbt masser af aflejring ud i søen igennem tusinder af år, så foran bjergene er der her et mægtigt fladt lavland, sceneriet er ganske malende, og mens vi sidder og kigger på det, dukker omridsene af et sejl op foran os, jo ganske rigtigt det er en Folkebåd, det er FG 705 helt ny, den var også med til de Tyske Mesterskaber. Båden ejes og sejles af en skæg fætter ved navn Rainer Willibald, som vi talte med flere gange i Konstanz. Han syntes for øvrigt, at det var utrolig morsomt, at vi i Egå havde Dame kapsejls, det havde han aldrig hørt om før. De vinkede til os, og råber at de er på vej til Lindau, de ligger ellers med båden i det der hedder "Untersee", dvs. at når de skal tilbage, bliver de nødt til at tage masten af i Konstanz, for at komme over i "Untersee". Vi studerer kortet og beslutter os for at gå ind til det gamle udløb fra Rhinen til en havn der hedder Altrhein (ca. 300 havnepladser). Vi smider sejlene og sejler ganske langsomt for motor op ad floden, der er ikke meget vand her ved bredden.

Mod Schweiz ligger der mange lystbåde, hvorimod der imod den Østrigske side er helt tomt, det er sådan at floden her, er grænse mellem Schweiz og Østrig. på den Østrigske side er kun høje siv og sump strækninger, det ligner næsten Mississippi, der mangler kun "alligatorerne". Efterhånden som vi kommer længere op bliver floden mere og mere grumset og smallere. på Schweizer siden står mange af bådene på grund i mudderet. En fiskerjolle kommer imod os, jeg spørger ham, om det er dybt nok her, han trækker på skuldrene og svarer at vi skal passe på. Vi tør ikke løbe nogen risiko, så vi vender igen for at sejle ud til marinaen ved indsejlingen. Den har 2 indsejlinger, 1 fra Rhinen og en direkte fra søen. Selvom vi er inde i Rhinen, vil vi forsøge at sejle ind ude fra søen, da man skal igennem en kanal med en vindebro, for at komme derind. Vi sejler derfor ud i søen og imod indsejlingen fra søen, der står nogle afmærkninger, men vi er lidt tvivl, om hvordan de skal respekteres. Det ligner slet ikke de afmærkninger vi kender, her bruger man pæle med nogle rudeformede, topbetegnelsen i rød/hvid el. grøn/hvid, men det svarer ikke til styrbord el. bagbord m.h.t. farverne, så vi løber på grund på vejen ind, hurtigt får vi "Pussi" løs, men lidt efter er den gal igen, vi synes vi respekterer afmærkningen rigtigt, men det går ikke, til sidst sejler vi tilbage og ind i Rhinen igen for at sejle igennem kanalen. Vi tuder i hornet og straks hiver en venlig schweizisk dame broen op. Inde i havnen er der ikke en vind der rører sig, den er omkranset af siv og højre træer, det er næsten som en mose, vi ligger i, og mange af bådene er dækket til med store heldækkende presenninger, det er næsten som om de er gået i vinterhi. Selvom bådene er dækket til, ser

jeg dog til min glæde, at der imellem de mange store både, ligger 2 folkebåde, en fin blank træbåd og en glasfiber fra Brandt Møller, man kan lige se mærkaten / stævnen. vi har lagt "Pussi" ind på en plads mellem to store motorbåde, den ene ligner nærmest en fra "Miami patruljen" og den anden nærmest et "flydende sommerhus". Vi ser nu, at broen som vi sejlede under, går over til en lille ø som kaldes: "LITTLE HONG KONG", man skal betale 5 S-frank for at gå derover. Øen er privat, og sommerhuse og mobilhomes ligger så tæt, at man næsten ikke kan gå rundt om nogle af dem. Efter at have spist, går vi en tur op til den nærliggende landsby, en typisk Schweizisk by med små landbrug og træhuse. Vi ser nu rigtigt, at det er sidst på sommeren, hegnene bugner af hasselnødder og flere steder ligger der fyldt med æbler og pærer på vejene, UHM!!! de smager dejligt.

Indsejlingen til vindebroen ved ALTREIHN.

Da vi kommer tilbage til havnen, går vi en tur ud til indsejlingen fra søen, og vi ser nu tydelig, at der kunne vi aldrig have kommet ind. Vi sidder her i sandet lidt og nyder solnedgangen, men mørke skyer trækker op, imod nordvest. Vi ser også, at nu er varslingslysene tændt. Det er sådan, at man pga. en stor ulykke, hvor flere mennesker druknede for år tilbage, oprettede nogle "occlusions fyr" rundt om hele søen, med passende afstand. Når de blinker 40 blink i min., er der stormvejr på vej, med 60 blink i min. skal man Øjeblikkelig søge nærmeste havn, for når det stormer her med de såkaldte fønstorme, så er der gang i den. Det er meget stærke faldvinde som kommer ned fra bjergene med stor kraft og mange turbulenser. vi slentrer tilbage til "Pussi" og går op til "Brovagten" hvor man skal betale havnepenge. Her fortæller damen mig også på klingende Schweizertysk, at man bestemt ikke kan komme ind gennem indsejlingen fra søen på denne årstid. Da vi går tilbage til "Pussi" begynder det at regne, og lynene oplyser nu himlen flere gange. om natten er der rigtig uvej, det styrter ned med vand og tordner kraftigt. Vi har ikke sat cockpittet op, - det har slet ikke været i brug og nu er det allerede for sent.

Næste morgen, torsdag, ser jeg, at Michael ikke har sat prop i mellem cockpit og kahyt, så hele dørken er fyldt op med regnvand, og hele vores proviant, inkl. Michaels "sherryer og syltede agurker" står under vand. Vi er også i løbet af natten blevet stukket godt af myg, men sådan er det at sejle i ferskvand. Vi glider ud af "mosen" ved 10-tiden, uvejret er ovre, og vi giver et trut i hornet, og straks bliver broen lukket op. Ude i søen diskuterer vi lidt, hvor vi skal hen, men vind er der ikke meget af igen, og tiden begynder at blive knap, vi tænker først nu på den lange køretur hjem. vi beslutter os for at lægge kursen mod Romanshorn, 270 grader, og videre mod Konstanz. Proviant er vi ved at løbe tør for, og selv. Gl. Dansk er rationeret. Langsom nærmer vi os Romanshorn, og ser at en byge trækker ned over den nordlige del af søen, og vinden kommer efterhånden mere og mere. Pludselig mærker vi, at det er rigtigt frisk vind, og vi sidder begge på kanten, iført hele udstyret, og vel at mærke begge i luv side - DET ER BARE SKØNT -

Bag os sejler en tysker i en jollenkreuzen, han får travlt med at bjerge genuafokken, men derefter forsvinder han hurtigt bag os i regn-disen. vi føler pludselig at kysten og højderne i Schweiz flyver forbi os. Vi passerer flere havne, men synes det er synd at lægge ind, nu vi endelig rigtigt har fået "FOLKEBÅDS LUFT". For øvrigt er det nemt at orientere sig her, rundt med hele søen er der opsat skilte på stolper med store fortløbende numre, som så er afsat i søkortet. Man behøver derfor blot i et tvivlstilfælde at sejle ind til kysten og aflæse nummeret på et af skiltene, og så se i søkortet hvor det pågældende nr. er, ganske enkelt og effektiv, samtidig er mærkerne begrænsningsmærke til kysten. Kl. 18.30 lægger vi til i Bundesbahnhafen i Konstanz. Vi beslutter os for at spise på restaurant, så vi entrer den nærmeste "plastikrestaurant" eller Mc. Donalds, som de jo hedder, for vi er "hundesulten" og trætte. Maden er udmærket, men en skærende kontrast til de hyggelige steder vi har været på i løbet af de 14 dage. Vi rigger båden af og henter vores bil hos Michael og Helga, de er imidlertid på ferie,

men det vidste vi. Efter at have pakket bilen, og taget afsked med det dejlige skib "PUSSI LEBT", kører vi tilbage til huset og får et godt varmt bad, og kryber til køjs.

Om morgenen - fredag - småregner det lidt, vi gør nogle indkøb i Konstanz, og derefter bliver kursen lagt mod NORD. Efter 100 km. kørsel klarer det dog op igen, og det bliver det smukkeste solskin. Men ved Stuttgart er der en eller anden messe, så der bliver vi hængende i bilkøen på motorvejen. Vi sidder allerede og længes tilbage til Bodensøen, men nu er ferien forbi og det er blot med at køre af sted. Ved Kassel er det igen galt, her er der vejarbejde, og vi forsinkes endnu mere, endelig når vi grænsen ved midnat, men til vores "ærgrelse" er grænsebutikken lukket (heldigvis), så vi må køre hjem uden Gl. Dansk-ration. Fra grænsen og nord på er der ingen trafik, vi er hjemme kl. halv tre - GODT TRÆTTE, MEN FULDE AF DEJLIGE OPLEVELSER !!!

FD 869 "THERESE" af Egå

PS.: Fra Folkebåden Therese af Egå skal lyde en tak til Eicke og Heide Rose Bretsch, Michael og Helga Fendrich samt til alle i "Konstanzer Yacht Club" for en spændende og festlig kapsejlad og en dejlig ferie på "BODENSEE".

**Grete og Knud Nielsen
Muslingevej 7, 8250 Egå.**

SKIPPEREN på FG 678 » PUSSE LEBT«.

Bodensee – der See

